

*V družine sen prihaja,
ljudem oči medlijo,
ljubezen jih teži.*

*Ljubezen oznanjuje
večerni udarec zvona
in mene pomiluje
in moj utrip srca.*

NOCOJ

J O Ž E K A S T E L I C

*Nocoj boš sama spala,
sama postelj ogrevala
postelj pod zemljó.*

*Luči ne boš prižgala,
nocoj si preveč zaspana
in mene ne bo.*

*Nocoj bom šel k potoku,
gledal vodo globoko,
valove zlate.*

*Nocoj le sama počivaj,
mene pa voda umivaj
in zaljšaj zate.*

NOČ

J O Ž E K A S T E L I C

*Srebrni mesec —
in pod njim vihar,
bridkost in smrt
in vsaka stvar zapisana pogubi.*

*Nebeške zvezde
nad blede, težko zemljo,
čuječ nad njo, vprašujoč po nas,
naj ljubi srce, jih ljubi.*

*V samotni grenkobi noči
nam ni za sijaj,
ki nad nami nebo razprostira;
vsak se z viharjem na zemlji bori
in pada in umira.*

ČLOVEK BREZ KRINKE

ROMAN — FRANCE BEVK

7

Nisem se hotel varati, da bom dobro opravil, ko sem se napotil proti Perhavčevi vili. Bil sem kakor dijak, ki je klican k ravnatelju. Z vsakim korakom mi je bolj utripalo srce. Tudi solnčen, a sicer mrzel dan — megla se je bila razkadila — me ni mogel pomiriti. Če bi ne mislil na to, da me je Lidiya iskala, bi se bil vrnil. Iskal sem le pameten izgovor, da pred gospo Heleno opravičim svoj prihod.

Razen obleke in nekaterih drobnarij ni bilo nič mojega v hiši. Če drugega ne, sem hotel gospe Heleni očitati, da je koristolovka. Da bi našel toliko poguma, še sam nisem prav verjel. Ječa in bolezen sta mi bili zlomili samozavest, tiščala me je tudi zavest krivde. Ne, te si nisem popolnoma tajil, tudi takrat ne.

Zdi se mi, da so me nekako pričakovali. Tega bi gotovo ne hoteli priznati. Razen Perhavca in gospe Helene sem našel v sprejemnici tudi Pavlino. Srednje postave, vitka, temnolasa, po vnanjosti in po duši pa različna od drugih. Pozneje sem izvedel, da me je bila opazila prejšnjega dne z bratom v kočiji.

Gospe Helene še nikoli nisem videl tako v zadregi. Nervozno je mežikala. To me je navdalo s pogumom. Nisem vedel, kaj naj govorim, kam naj se denem. Prepustil sem se nagonu, hotel sem izrabiti le trenoten položaj. Napravil sem se neumnega. Četudi sem bil v nastopu nekam negotov, sem jim vendar ponudil roko.

„Torej si prišel!“ Perhavec je s pogledom ošvignil ženo.